

1. Η ΦΑΡΜΑΚΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΝΗΣΙΔΑ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ...

Μέσο: ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ_ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ημ. Έκδοσης: . . .01/07/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .01/07/2018

Σελίδα: 70

Innews AE - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

70 ΤΟ ΒΗΜΑ

Οικονομικός

ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 2018

Ανάπτυξη

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΓΝΩΜΗ

Θεόδωρος Τρύφων

Η φαρμακοβιομηχανία, νησίδα παραγωγικότητας και εξωστρέφειας

Η παγκόσμια οικονομική κρίση και οι χρόνιες σπρεβλώσεις του μοντέλου ανάπτυξης των προηγούμενων δεκαετιών βρήκαν την ελληνική οικονομία ανοχύρωτη και απροστάτευτη. Οι συνέπειες ήταν σκληρές για όλους, αλλά πολύ περισσότερο για τον απλό πολίτη. Μνημόνια επί μνημονίων, βίαιη συρρίκνωση του ΑΕΠ, σκληρή δημοσιονομική προσαρμογή, κατάργηση των εισοδημάτων, εκτίναξη της ανεργίας και διαρροή πολύτιμου επιστημονικού κεφαλαίου, κοσμολογικές αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα, στην παιδεία και στην υγεία.

Ειδικότερα ο κλάδος του φαρμάκου τα τελευταία χρόνια υποβάλλεται σε έναν καταγινισμό μέτρων που κατάφεραν μεν να μειώσουν δραστικά τη δημόσια δαπάνη για φάρμακα, αλλά όχι να εξορθολογήσουν τη φαρμακευτική αγορά. Από τις υπερβολές της προηγούμενης δεκαετίας, φθάσαμε σήμερα στη νέα υπερβολή των ανεπαρκών φαρμακευτικών προϋπολογισμών, των βίαιων μειώσεων τιμών, των δυσβάστακτων υποχρεωτικών εκπτώσεων και επιστροφών της βιομηχανίας προς το Δημόσιο, του τριπλασιασμού της ποσοστιαίας συμμετοχής των ασθενών στο κόστος της φαρμακευτικής περίθαλψης. Τα δεδομένα αυτά έχουν αρνητικό αντίκτυπο στην πρόσβαση των ασθενών στις απαραίτητες θεραπείες ενώ ταυτόχρονα θέτουν εν αμφιβόλω τη βιωσιμότητα πολλών φαρμακευτικών προϊόντων και επιχειρήσεων.

Την ίδια στιγμή, η ανάπτυξη προβάλει ως η μόνη διέξοδος από τον φαύλο κύκλο των μνημονίων και της ύφεσης. Ωστόσο, αυτό δεν μπορεί να συμβεί αν δεν συντρέξουν οι κατάλληλες προϋποθέσεις. Εθνική οικονομία χωρίς ελληνικές επιχειρήσεις, μικρές και μεγάλες, δεν μπορεί να υπάρξει. Πέρα από τα προφανή μέτρα που αφορούν τη φορολόγηση, την εύρυθμη λειτουργία του τραπεζικού

τομέα, την ελαχιστοποίηση της γραφειοκρατίας, είναι απαραίτητος ο σχεδιασμός ενός συνεκτικού αναπτυξιακού σχεδίου με προτεραιότητα στις κλαδικές πολιτικές σε τομείς που εμφανίζουν συγκριτικό πλεονέκτημα, ένας οδικός χάρτης ενίσχυσης της εγχώριας παραγωγής και μεταποίησης, ένα εξωστρεφές πλάνο ενίσχυσης των εξαγωγών και μείωσης της εξάρτησης από τις εισαγωγές αγαθών. Και το **φάρμακο** τεκμηριωμένα είναι κατ'εξοχήν ένας τέτοιος κλάδος.

Στο πλαίσιο αυτό, ο ρόλος της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας είναι ιδιαίτερα σημαντικός. Με 27 σύγχρονες μονάδες παραγωγής και χρήση τεχνολογίας αιχμής, με πάνω από 11.000 εργαζομένους και με έμφυση επίδραση στην απασχόληση που ξεπερνά τις 50.000 θέσεις εργασίας, με σημαντικές παραγωγικές επενδύσεις κατά την τελευταία δεκαετία, με εξαγωγές σε 85 χώρες και συνολική συνεισφορά στο ΑΕΠ που όπως εκτιμά το ΙΟΒΕ φθάνει τα 2,8 δισ., η ελληνική φαρμακοβιομηχανία αποτελεί νησίδα παραγωγικότητας και εξωστρέφειας σε περιβάλλον γενικής αποβιομηχάνισης.

Το **ελληνικό φάρμακο** αποτελεί σταθεροποιητικό παράγοντα του συστήματος Υγείας και πρέπει να αντιμετωπίζεται στο πλαίσιο μιας εθνικής πολιτικής που θα συνοπογράφεται από τα υπουργεία Υγείας, Ανάπτυξης και Οικονομικών. Μιας συνολικής πολιτικής με αναπτυξιακό πρόσημο που θα λαμβάνει υπόψη τη σημαντική προστιθέμενη αξία της παραγωγικής φαρμακοβιομηχανίας στην ελληνική οικονομία και στην κοινωνία. Μιας πολιτικής που θα συνδέει τη φαρμακευτική δαπάνη με τις πραγματικές ανάγκες των ασθενών, που θα εξορθολογήσει τη χρήση και την αποζημίωση ιδιαίτερα των νέων δαπανηρών φαρμάκων, που θα κατανέμει με δίκαιο τρόπο τις επιβαρύνσεις στη φαρμακοβιομηχανία, με κίνητρα ενίσχυσης της χρήσης οικονομικών φαρμάκων που

συγκρατούν τη δαπάνη, με κίνητρα για τις επενδύσεις σε έρευνα, ανάπτυξη και υψηλή τεχνολογία.

Σήμερα, οι ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες είναι σε θέση να καλύψουν πάνω από το 60% των φαρμακευτικών αναγκών στην πρωτοβάθμια περίθαλψη με ποιοτικά φάρμακα σε προσιτές τιμές. Παρ' όλα αυτά, τα μερίδια αγοράς των ελληνικών φαρμάκων παραμένουν σε αδικαιολόγητα χαμηλά επίπεδα. Η επιλογή να εισάγουμε ό,τι ήδη παράγεται στη χώρα ισοδυναμεί με οικονομική αυτοκτονία και δημιουργεί πρόσθετο κόστος για τους ασθενείς και το σύστημα Υγείας.

Η ελληνική φαρμακοβιομηχανία δραστηριοποιείται με εξωστρέφεια, δημιουργώντας και ανταλλάσσοντας τεχνογνωσία και καινοτομία. Εκτός από τη βασική δραστηριότητα της παραγωγής γενεσίμων, οι ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες αναπτύσσουν φάρμακα προστιθέμενης αξίας που ενσωματώνουν σημαντικό βαθμό καινοτομίας, αξιοποιούν έξυπνα συστήματα και υλικά για στοχευμένη χορήγηση φαρμάκων, διερευνούν την αποτελεσματικότητα γνωστών μορίων σε νέες ενδείξεις και υποπληθυσμούς ασθενών, σχεδιάζουν την αξιοποίηση της μοναδικής εγχώριας χλωρίδας για την

ανάπτυξη και παραγωγή φυτικών φαρμακευτικών σκευασμάτων. Παράλληλα, πολλές ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες συνεργάζονται με τα πανεπιστήμια ενώ συμμετέχουν σε διεθνείς ερευνητικές ομάδες, αξιοποιώντας το επιστημονικό δυναμικό της χώρας και ενισχύοντας με κάθε τρόπο την ανταγωνιστικότητα της εθνικής οικονομίας.

Η προσπάθεια αυτή φαίνεται να αποδίδει: Τον Μάιο του 2018 η ΕΛΣΤΑΤ κατέγραψε εντυπωσιακή αύξηση των εξαγωγών για το 1ο τρίμηνο του 2018 και ρεκόρ παραγωγής των ελληνικών φαρμακοβιομηχανιών, με τον σχετικό δείκτη να εμφανίζει αύξηση κατά 60% σε σχέση με το 2010. Οι επιδόσεις αυτές αποτελούν επιβράβευση των προσπαθειών μας και δείχνουν τον δρόμο για το μέλλον.

Ο κ. Θεόδωρος Τρύφων είναι πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανίας.

Η ελληνική φαρμακοβιομηχανία δραστηριοποιείται με εξωστρέφεια, δημιουργώντας και ανταλλάσσοντας τεχνογνωσία και καινοτομία